

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **P. B.**

oskarżonego z art. 280 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2025 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej
z dnia 15 kwietnia 2025 r., sygn. akt IX K 159/25
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 § 1 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej o sygn. akt IX K 159/25, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Żywcu.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej wpłynął akt oskarżenia przeciwko P. B., oskarżonemu o popełnienie przestępstw z art. 280 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Jak wskazał Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej, w rozpatrywanej sprawie jednym z pokrzywdzonych (zarzut II aktu oskarżenia) jest asesor sądowy orzekający w Wydziale I Cywilnym tego Sądu – X. Y.. Z tego powodu, po wpłynięciu aktu oskarżenia, niektórzy sędziowie żądali ich wyłączenia od udziału w sprawie.

Sędziowie powoływali się w swych oświadczeniach (k. 211, 218, 227) na okoliczności dotyczące ich związków z osobą ww. pokrzywdzonego (był on aplikantem w tym Sądzie, utrzymywane z nim relacje koleżeńskie). W wyniku wydania trzech postanowień trzech sędziów Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej zostało wyłączonych od udziału w sprawie (k. 214, 223, 230). W rezultacie kolejnego losowania sprawa została przydzielona SSR X.1 Y.1 (k. 238 - 239).

We wniosku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej wskazano, że Sąd w osobie obecnego referenta nie składał do tej pory żądania wyłączenia od udziału w sprawie uznając, że po jego stronie nie zachodzą okoliczności, na które powoływali się sędziowie żądający wyłączenia ich od udziału w sprawie, następnie wyłączeni od tego udziału. Zaznaczono, że pokrzywdzony X. Y. na etapie odbywania aplikacji sędziowskiej nie był aplikantem u obecnego referenta sprawy jako patrona aplikacji. Obecny sędzia referent kojarzy jedynie osobę pokrzywdzonego X. Y. jako asesora orzekającego w Wydziale I Cywilnym Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej. Podkreślono też, że przejściowo, przez stosunkowo niedługi okres, sędzia referent był przełożonym służbowym pokrzywdzonego jako asesora, gdy pełnił funkcję prezesa Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej. Nie wiązał się z tym jednak bezpośredni kontakt ani bezpośrednio wykonywanie funkcji nadzorczych, ponieważ pion cywilny Sądu był nadzorowany przez jednego z wiceprezesów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, iż dobro wymiaru sprawiedliwości, o jakim mowa w art. 37 k.p.k., wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi niż sąd właściwy, gdy występują realne okoliczności, które mogą stwarzać zasadne przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, przede wszystkim zaś wówczas gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego, oraz gdy istnieje uzasadnione przekonanie co do tego, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości trafnego rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 maja 1972 r., sygn. akt IV KO 31/72, OSNPG 1972, nr 9 – 10, poz. 158, z dnia 13 lutego 1982 r., sygn. akt IV KO 9/82, OSNKG 1982,

z. 6, poz. 33, z dnia 13 lipca 1995 r., sygn. akt III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 – 10, poz. 68, z dnia 17 maja 2001 r., sygn. akt IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7 - 8, poz. 58). Dobro wymiaru sprawiedliwości może także uzasadniać uruchomienie trybu określonego w art. 37 k.p.k. wtedy, gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 grudnia 1999 r., sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i Prawo – Orzecznictwo, Nr 2000, z 3, poz. 7, z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. akt III KO 105/00, Legalis, z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. akt V KO 3/02, Legalis).

Okoliczności wskazane we wniosku Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej, tj. fakt, że w rozpoznawanej sprawie jednym z pokrzywdzonych (zarzut II aktu oskarżenia) jest asesor orzekający w Sądzie Rejonowym w Bielsku - Białej, mogą wywołać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie przez ten Sąd bezstronnie rozpoznana.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął, jak na wstępie.

[J.J.

[r.g.]]